

og jeg maa tilstaa, at hans nærmere Begrundelse af, hvorfor dette efter hans Mening var Noget, der maatte kunne passere, ikke for mig indeholdt noget virkelig Nyt eller var nogen virkelig Begrundelse. Det ærede Medlem sagde jo vel, at der ikke behøvedes nogen særlig Kontrol, man kunde egentlig ikke sige, at Kommunerne vare ukontrollerede, idet de jo kun kunde uddele Til-lægget efter bestemte Regler. Men det er netop det, der skal kontrolleres, om de ogsaa iagttage disse Regler, det er netop det, Regjeringen skal føre Kontrol med, og for at Regjeringen skal kunne føre denne Kontrol med, at de iagttage disse Regler, skal Regjeringen have nøjagtig det samme Arbejde, som om Til-lægget umiddelbart blev uddelt af Finansministeriet — nøjagtig det samme Arbejde! Det forundrer mig saa meget mere, at det ærede Medlem kan kalde dette for en rigoristisk Betragtning af Forholdet, den, jeg har gjort gjældende, at et Østersyn af, hvortil Statens Penge anvendes, maa tilkomme Regjeringen og særlig Finansministeren, forsaavidt han skal være ansvarlig derfor, som det ærede Medlem gjentagne Gange har været med til at fatte Bestemmelse om Uddelingen af Embedsmændenes Dyrtdstillæg, og der vil det ærede Medlem vide, at man med Hensyn til Ud-delingen af dette ikke engang har villet overlade det til de andre Ministerier selv at gjøre disse Beregninger hvert for sig, men man har forlangt, at Finansministeriet skulde kontrollere dem alle. Naar det altsaa stiller sig saaledes, at man med Hensyn til Uddelingen af Embedsmændenes Dyrtdstillæg ikke har villet lade det bero med de forskellige Ministeriers Udregning af, hvad der efter lige saa bestemte Regler som dem, der gjælde for Til-lægget til Skolelærerne, skulde tilkomme hver enkelt Embedsmand, forekommer det mig høist besynderligt at ville hævde for Skoleraadene, jeg havde nær sagt den Useilbarlighed, at man uden videre skulde tage deres Beregning eller Afgjørelse af ganske lignende Spørgsmaal for gyl-dig, hvad man vilde komme til at gjøre, naar man uden videre anviste de Penge, som Skole-raadene, i Henhold til Reglerne i Loven om Til-lægget, vilde trække paa Statskassen. Jeg maa meget bestemt hævde, at den Anskuelse, jeg har gjort gjældende, er i den fuldstændigste Overensstemmelse med det Princip, der stadig er gjort gjældende fra Lovgivningsmagts Side, og at det, som det ærede Medlem forsvarede, vilde være noget aldeles Ænsetaaende — med Undtagelse af det ene Pundant, der, som jeg allerede har nævnt, kan bruges — og kan anses for en Fortsættelse ind paa en Vej, der vilde føre til de allerbetænke-ligste Konsekvenser. Medens jeg endnu har Ordet, skal jeg kun med Hensyn til et meget lille Punkt, som er fremdraget af et æret Medlem af Mindre-tallet, sige, at den særlige Bestemmelse, som

Mindretallet har foreslaaet om, at de Lærere, der have under 800 Kr., skulde have det samme Procenttillæg, som om de havde 800 Kr., ogsaa er en Gjenganger, og at det er en Gjenganger, som jeg ogsaa paa et tidligere Trin har modsat mig.

Schlegel: Selv om det skulde være min Anskuelse, at det vilde være heldigt at give Skole-lærerne bestemte Procenter istedetfor at fordele det Til-læg, som de hidtil have haft, paa den Maade, som Lovforslaget foreslaar, vilde jeg dog ikke være istand til at stemme for Mindretallets Forslag, dels af den Grund, som nu sidst blev berørt af den ærede Conventionspræsident, at det gaar ud paa, at der skal gives fuldt Lønningstillæg af 800 Kr., selv om Lønningen er under 800 Kr., og dernæst fordi de Procenter, som Mindretallet foreslaar, ere mindre end de, Lærerne hidtil have haft, uagtet ikke mig bekendt Forholdene have for-andret sig til Gunst for Skolelærerne, og endelig fordi Forslaget indskrænker sig til kun at gjælde for et Aar. Det er det sidste Punkt, som ogsaa gjør mig betænkelig lige overfor Udvalgets Fler-tals Forslag. Det forekommer mig, hvad ogsaa synes mig bestyret ved Udvalgets egen Erklæring, at den Forskjel, der er mellem Udvalgets og Re-gjeringens Opfattelse, er af ikke væsentlig Betydning. For mig staaar det saaledes, at, naar vi vedtage det Forslag, som foreligger, vil der ikke fremkomme væsentlig Differentis med Hensyn til Procenterne for Skolelærerne. Jeg er saaledes enig med Udvalget i, at der ikke er Grund til at stille Ændringsforslag i den Retning, men jeg vilde have ønsket, at det ikke havde stillet Forslag om at begrænse Loven til to Aar, thi det forekommer mig, at dette Thing maa have den Anskuelse, som det gjentagne Gange har viist, at det har, at Skolelærerne trænge til dette Til-læg, hvad enten det nu begrundes ved, at Kommunerne ikke vilde give, hvad der til-kommer dem, eller ikke kunne gjøre det, og at vi, saalænge Forholdene ikke forandre sig, bør ved-blive at give Til-lægget. Men jeg kan ikke anse det for ønskeligt eller heldigt, at man for hyppig kommer ind paa Drøftelsen af denne Sort Lov. Det er ikke blot et Spild af Rigsdagens Tid og Kræfter, men det fremkalder ogsaa en hel Mængde Stridigheder og Rivninger, som bevirke, at vort Arbejde paa mange Maader forsinkes og vanske-liggjøres, og lige overfor Lærerne selv har det aabenbart overmaade stor Betydning, at de vide, hvad de skulde have, og ikke ere afhængige af de Tilfældigheder, som kunne fremkomme i Aarens Løb. Jeg for mit Vedkommende vil derfor stemme imod Udvalgets Ændringsforslag.

Clausager: Jeg for min Del kan kun beklage, at Flertallet ikke har fastholdt den Ve-